Написав Рибаков Віктор
Вівторок, 31 грудня 2019, 22:26

Ще рік минув

Минає рік, іще один позаду,
Відходить назавждИ у небуття,
Коли сумним він був, коли ніс радість -
По різному текло наше життя.

Але була зі мною неодмінно,
В яснИй погожий, і у хмурий день,
Печаль за нашу рідну Україну,
За молодь нашу і старИх людей.

Я сумував за тих, кому на старість,
Країна гріш на пенсію дала,
І прирекла їх на нужду і скнарість,
А безліч нуворишів розвела.

За молодь думав я, що десь на сході,
За рідну землю проливає кров,
За решту з них, хто в пошуках роботи,
На захід у безвИході пішов.

Я переймався, щоб народ не схибив,
Бо в цьому році був у нас момент,
Зробити правильний нарешті вибір,
Щоб і у нас був гідний президент.

Не впевнений, що ми не помилились,
Щоб це дізнатись треба певний час,
Але я знаю треба нам молитись,
Щоб врешті глянувся Господь на нас.

Бо скільки років, як настали зміни,
Багато побудовано церков,
Але не видно, щоби у країні,
Запанували злагода й любов.

Я думав за дітей, своє насіння,
Бо вже на схилі літ моє життя,
А я їх не привів на шлях спасіння,
Ще не схилив піти до каяття.

Тому цей рік, я проводжаю в смутку,
Не бачив змін на краще я нажаль
Ні у країні, та й мої здобутки,
Навряд цє гарний Господу врожай.

Та року нОвому, завжди радію,
Бо маю упования у Христі,
І знаю Він одна моя надія -
І тут, і у майбутньому житті.

Рибаков Віктор м. Луцьк